

ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА: ВІД ІСТОРІЇ ДО СЬОГОДЕННЯ

Левченко Я.С., доктор філософії з галузі «Соціальні та поведінкові науки»

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Постановка проблеми.

Державно-приватне партнерство (далі - ДПП) в загальному розумінні - це специфічна форма відносин держави і приватного підприємництва, які застосовуються для вирішення визначених завдань. Ця форма співпраці знаходиться в даний час в активній формі та являється достатньо затребуваною. З теоретичної та практичної точок зору вона стимулює особливу зацікавленість з точки зору аналізу її становлення і тенденцій розвитку. В зв'язку з цим виникають логічні питання: як виникли і яким чином розвивалися такі відносини в історичних відрізках часу.

Усі галузі господарювання майже кожної країни, час від часу, потребують модернізації та оновлення інфраструктурного комплексу. Такі потреби можуть бути задоволені за участі приватного партнера. В проектах модернізації стає актуальним проведення аналізу вітчизняного і зарубіжного досвіду застосування подібних форм співпраці, динаміки їх розповсюдження і виявлення існуючих на сьогоднішній день тенденцій розвитку. Вивчення і аналіз накопиченого світового тривалого досвіду дозволяють виявити закономірності розвитку партнерства, врахування яких підвищить ефективність створення і функціонування ДПП на сучасному етапі розвитку.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Із аналізу наукових досліджень [1 – 8] простежується чіткий ланцюжок формування ДПП, а саме від античного світу до середнього століття, а далі до нового часу. Це підтверджує думку про достатню зрілість ДПП. З плином часу інтерес до такого роду співпраці не вщухає. Дослідники [9 – 14] продовжують приділяти достатню увагу становленню ДПП, як найбільш ефективній формі взаємовідносин між державою та приватним бізнесом. Автори досліджень [1, 2] вважають, що ДПП - це форма взаємодії, сформована в останні роки, яка перебуває тільки на стадії розвитку та становлення. Висновки досліджень [15] демонструють, що ДПП вважається привабливими для інвесторів, оскільки воно полегшує передачу навичок та досвіду приватного сектору громадській партії, використання фондів приватного сектору, додавання вартості грошей та передачі ризику приватній стороні. В свою чергу громадські та приватні партнери все більше визнають важливість співпраці з державою для забезпечення успішного виконання проектів [16].

В останні роки ДПП має багато позитивних переваг, зокрема створення приватного сектору економіки, прискорення розвитку, зниження вартості

життєвого циклу проекту, сприяння зростанню національної економіки та зміцненню національної інфраструктури [17].

Із проведених досліджень зрозуміло, що люди, як і в древні часи, реагують на стимули, а позитивні зовнішні ефекти та механізми державно-приватного партнерства є значними стимулами для реалізації спільних проектів. При реалізації інвестиційної ідеї потенційний інвестор розглядає можливість до співпраці, як один із ключових факторів, що визначають його рішення до співпраці. Тобто сьогодні розглядає ДПП не тільки, як самостійну інституцію, а і як фактор, що впливає на прийняття рішення що до інвестування.

Невирішені складові загальної проблеми.

Наведені приклади показують, що у взаємодії держави і приватного капіталу були окремі елементи ДПП: держава і приватна ділова активність. Однак не було третьої складової - партнерства, тобто рівноправних відносин в конкретній угоді, її фінансові умови і результати, між публічною владою і приватним власником справи. Тому можна зробити висновок, що для розуміння ДПП найважливішим елементом є наявність рівності сторін в угоді і рівне навантаження зобов'язань по контракту. А зобов'язання по контракту повинні бути забезпечені адекватним набором гарантій і компенсацій.

Формування цілей і завдань статті.

Метою даного дослідження є формування сучасного розуміння ДПП на основі підходу «від історії до сьогодення». Для досягнення поставленої мети були поставлені наступні завдання:

- проаналізувати еволюційні теоретичні підходи до розуміння ДПП;
- сформувати нове бачення на ДПП (як не самостійну інституцію, а складову забезпечення інвестиційної привабливості).

Виклад основного матеріалу дослідження.

Як було зазначено при аналізі досліджень [1, 2], ДПП - це форма взаємодії, сформована в останні роки, яка перебуває тільки на стадії розвитку та становлення. Проте в історичних дослідженнях засвідчено три великих етапи процесу формування ДПП:

1. античний світ з містами-державами (до народження і розпаду імперій);
2. середні століття (епоха географічних відкриттів);
3. новий час, з поширенням республіканських форм правління і конституційних монархій [3].

Для сучасних досліджень цінність історичного досвіду представляє саме та частина, яка відноситься до фінансової науки і до організації спільного господарювання. Зокрема, фінансова система держави, яка відрізнялася від приватної тим, що поповнювалася за рахунок податків і зборів, не мала внутрішньої конкуренції, а також не припускала постановку масштабних довгострокових цілей. Внаслідок цього спостерігалось постійне збільшення витрат, за які розплачувалися наступні покоління [4]. До перших документально зафіксованих прикладів правового регулювання взаємодії

держави і приватних осіб можна віднести згадки про оренду, кредити і аналоги концесії, які можна знайти в законах Хаммурапі XVIII в. до н. е. Землі, які воїни отримували від царя, могли ними передаватися у спадок по чоловічій лінії, але були невідчужуваними [5]. У Стародавній Греції оренду громадських земель, що належали державі, а також територіальним громадам від десяти років до спадкової оренди - можна назвати прикладами моделі ДПП. Держава розробляла механізми залучення коштів приватних осіб до реалізації державних проектів, оскільки доходи від воєн і податки не покривали всіх сум державних витрат [3]. У Стародавній Греції і Стародавньому Римі в IV ст. до н. е., поряд з такими поняттями, як «мити» на Русі і «відкуп» в Стародавньому Ірані в VI ст. до н. е., застосовувався принцип передачі функцій держави по збору податків і інших державних доходів в приватні руки. В середні віки застосування відкупів відомо також в таких країнах, як Франція, Голландія, Іспанія, Англія, Іран, Індія. В Італії та США відкупи зберігалися до початку XX ст. [6].

В середні століття (епоху географічних відкриттів) намітилася тенденція комплексного застосування елементів концесії, що в подальшому розвитку набуло конкретну правову форму концесійних угод. Приклади такої форми співпраці представлені дослідними експедиціями. У середні століття найбільш яскраво ілюструють даний приклад чотири експедиції Христофора Колумба, які відбулися в період з 1492-го по 1504 р. Королівська влада наділила Христофора Колумба титулом «дон», а за умови успішного завершення походу він отримував право передавати титул у спадок і в якості адмірала Кастилії здійснювати управління відкритими або набутими їм землями, а також отримувати прибуток від здобутих на цих землях корисних копалин. За договором, який був укладений 17 квітня 1492 р., Колумб мав оплачувати восьму частину витрат самотійно. Фінансовий результат концесії розподілявся в наступному співвідношенні: 90% всіх знайдених і привезених товарів і природних ресурсів переходило у власність уряду Кастилії, а 10% отримував Христофор Колумб за вирахуванням понесених витрат. Всі отримані в борг грошові кошти були повернуті королівською владою [7].

Період нової історії характеризується диверсифікацією сфер життя суспільства, розвиток і перетворення яких здійснювався при співпраці публічної влади і приватних осіб. У 1698 році Петро I поставив завдання з розробки за рахунок скарбниці рудних місць на Уралі. Одночасно почалося будівництво кількох державних заводів. При цьому були залучені приватні кошти великих російських купців і промисловців [4]. Досвід застосування концесій країнами Старого Світу свідчить про реалізацію великої кількості інфраструктурних проектів, серед яких до числа найбільш великих належать проекти Суецького і Панамського каналів [8].

Як раніше, так і сьогодні, потреба в ДПП зумовлюється наслідком обмеженого фінансового капіталу та бюджетних обмежень у державному секторі, а мобілізація приватного капіталу необхідна для швидкого впровадження дорогих проектів. Особливо це актуально і має велике значення

для країн з середнім та низьким рівнем доходу, які стикаються з труднощами для отримання фінансування на розвиток інфраструктури.

Наступним чинником становлення ДПП можна виділити наявність та розвиток приватного підприємництва, що зумовлює розвиток взаємин між державною та приватними структурами стосовно об'єднання зусиль для задоволення соціальних потреб. У ринкових умовах до ряду функцій потрапляють державні, які часто не виконуються. Як і раніше, виходом з цієї ситуації є інтеграція державного регулювання з можливостями приватного сектору, тобто створення партнерства між ними. Ці відносини проявляються саме в ДПП. Протягом останніх років ДПП продемонструвало багато позитивних переваг, які включають створення приватного сектору економіки, прискорення розвитку, зниження вартості життєвого циклу інвестиційних проєктів, сприяння зростанню національної економіки та зміцненню національної інфраструктури.

Та наразі ДПП отримує дещо іншу роль. Мова ведеться про новий формат розуміння ДПП, як фактора, що впливає на прийняття рішення щодо інвестування. Доказом цьому є дослідження [18-19], в яких доведено та обґрунтовано роль ДПП в системі забезпечення інвестиційної привабливості (рис. 1).

Висновки та перспективи подальших досліджень.

1. Проаналізовано еволюційні теоретичні підходи до розуміння ДПП. Скасовано розуміння ДПП, як нового спрямування взаємодії держави та приватного інвестора. Доведено, що інституція ДПП не являється новою, а її витoki зафіксовані в далеких історичних довідках.

2. Сформовано нове бачення на ДПП, як фактора забезпечення інвестиційної привабливості. Висвітлено, що взаємодія інвестора з державою, а саме ДПП, виступає фактором, що впливає на інвестиційну привабливість. Тому в рамках перспективних досліджень є розробка взаємодії держави з приватним інвестором на основі теорії ігор, яка забезпечить вигравш кожної сторони в рівних пропорціях.

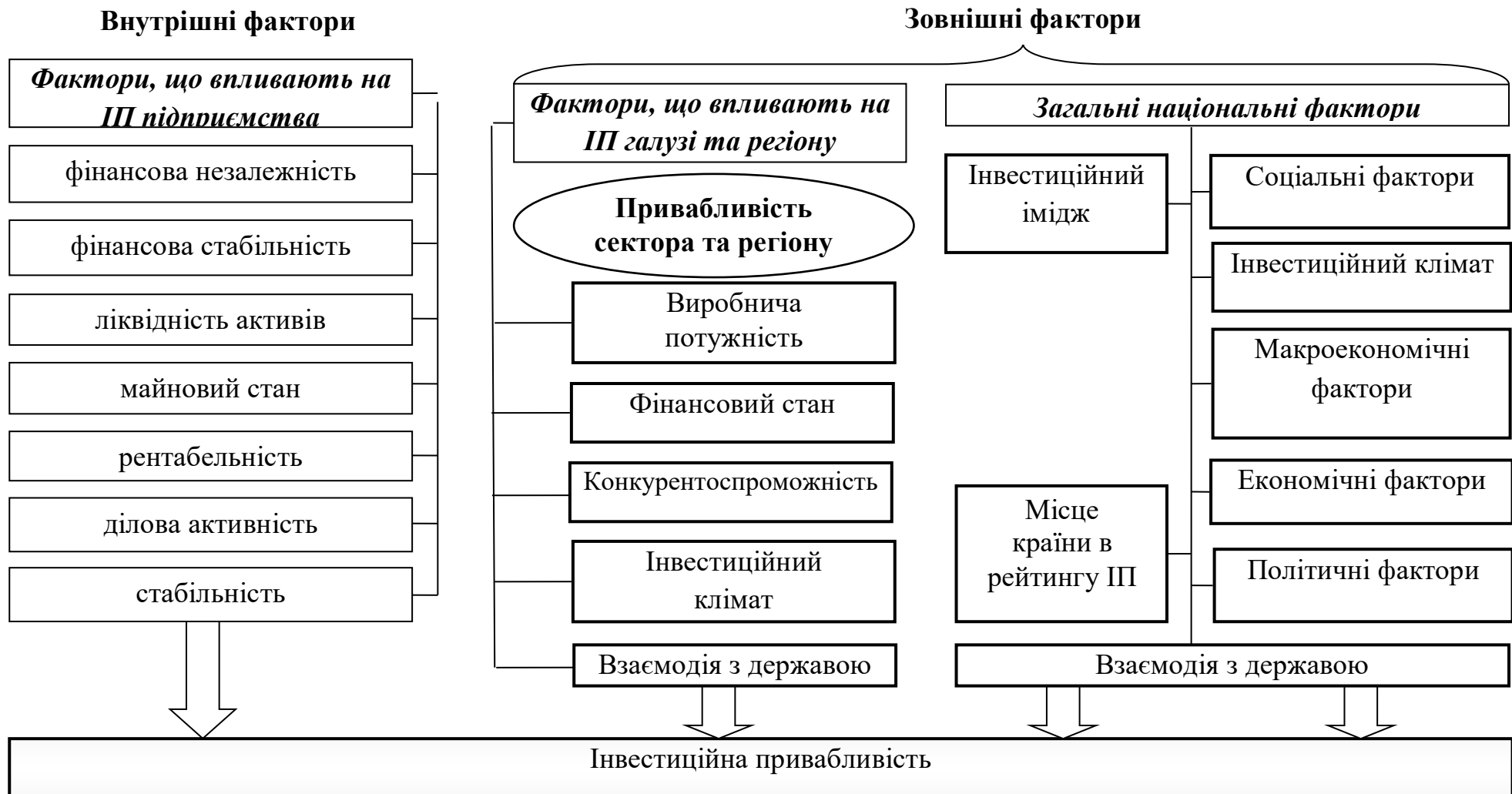

Рисунок 1 - Фактори, що забезпечують інвестиційну привабливість підприємства [18-19]

Перелік посилань

1. Спиридонов А. А. Государственно-частное партнерство: понятие и перспективы совершенствования законодательного регулирования : веб-сайт. URL: <http://pppcenter.ru/ru/press-center/smi-o-centre/19032010> (дата звернення 19.03.2019).
2. Арармирзян И. Государственно-частное партнерство в сфере инноваций. *Наша власть: дела и лица* : веб-сайт. URL: http://nashavlast.ru/article_description/125/1785.html.3 (дата звернення 19.03.2019)
3. Греция и Македония (IV в. до н. э.) : веб-сайт. URL: [https://ancientmyth.ru/istoriya/ellinisticheskiiy-period/gretsiya-i-makedoniya-\(iv-v.-do-n.-e.\)](https://ancientmyth.ru/istoriya/ellinisticheskiiy-period/gretsiya-i-makedoniya-(iv-v.-do-n.-e.)) (дата звернення 22.03.2019).
4. Городнова А.В., Роженцов И.С. Формирование института государственно-частного партнерства: мировой опыт и отечественная практика. DOI: <https://doi.org/10.18454/IRJ.2016.50.091> : веб-сайт. URL: <https://research-journal.org/economical/formirovanie-instituta-gosudarstvenno-chastnogo-partnerstva-mirovoj-opyt-i-otechestvennaya-praktika/> (дата звернення 20.03.2019).
5. Кузицин В.И. История Древнего Востока. Тексты и документы : учеб. пособие. М., 2002. С. 167—190.
6. Фархутдинов И.З., Трапезников В.А. Инвестиционное право : учеб.-практ. пособие. М., 2006. 432 с.
7. Бик С.И., Радзиевский А.С. Концессии, изменившие мир. М., 2014. 224 с.
8. Образцова А.С. Тенденции развития государственно-частного партнерства в мире. *Научно-технические ведомости СПбГПУ. Экономические науки*. 2016. № 3(245). С. 19-28. DOI: 10.5862/JE.245.2 : веб-сайт. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/tendentsii-razvitiya-gosudarstvenno-chastnogo-partnerstva-v-rossii-i-mire> (дата звернення 22.03.2019).
9. Варнавский В. Г. Частно-государственное партнерство: веб-сайт. URL: http://www.opes.ru/article_doc.asp?d_no=50578 (дата звернення 23.03.2019).
10. Aerts, G., Grage T., Dooms M., Haezendock E. Public-Private Partnerships for the Provision of Port Infrastructure: An Explorative Multi-Actor Perspective on Critical Success Factors. *The Asian journal of shipping and logistics*. 2014. Vol. 30. No. 3. P. 273-298.
11. Левченко Я.С. Моделирование механизма государственно-частного партнерства как фактора обеспечения инвестиционной привлекательности предприятия в контексте регионального развития. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління. Електронне наукове фахове видання*. 2018. №4 (15). С. 194-201.
12. Левченко Я.С., Шершенюк О.М. Оцінка зовнішнього середовища інвестиційної привабливості підприємств в контексті регіонального розвитку. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління. Електронне наукове фахове видання*. 2018. №6 (17). С. 238-244.

13. Левченко Я.С., Шершенюк О.М. Фактори впливу на інвестиційну привабливість підприємства. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління. Електронне наукове фахове видання*. 2018. №6 (17). С. 231-238.
14. Левченко Я.С. Розвиток транспортної галузі в Україні та Литві. *Problems of development modern science: theory and practice* : collection of scientific articles. Madrid : EDEX, 2016. С. 115-120.
15. Almarri K. Perceptions of the attractive factors for adopting public-private partnerships in the UAE. *International Journal of Construction Management*. 2017. P. 1–8. DOI: [10.1080/15623599.2017.1382082](https://doi.org/10.1080/15623599.2017.1382082)
16. Koops L. Creating public value: Optimizing cooperation Between public and private Partners in infrastructure Projects : doctoral thesis / Delft University of Technology, 2017. 311 p. DOI: [10.4233/uuid:53c3c8cb-ff74-49c9-9e7d-e826a60fba6](https://doi.org/10.4233/uuid:53c3c8cb-ff74-49c9-9e7d-e826a60fba6)
17. Pribadi K., Pangeran M. Assessing Readiness of Public Sector Risk Management for PPP in Infrastructure Development in Indonesia. *Advancing and Integrating Construction Education, Research & Practice* : Second International Conference on Construction in Developing Countries (ICCIDC-II) : Cairo, 2010. С. 217–280.
18. Levchenko Y. Assessing and ensuring enterprise investment attractiveness in the context of regional development : doctoral dissertation : 04 S / Mykolo Romerio universiteta. Vilnius, 2018. 216 p.
19. Дмитрієв І.А., Левченко Я.С. Оцінка і забезпечення інвестиційної привабливості підприємства в контексті регіонального розвитку (на прикладі підприємств автомобільного транспорту) : монографія. Харків : ФОРМ БРОВІН О.В., 2018. 268 с.

References

1. Spiridonov, A. (2019), Public-private partnership: the concept and prospects for improving legislative regulation [Gosudarstvenno-chastnoe partnerstvo: ponyatie i perspektivy sovershenstvovaniya zakonodatel'nogo regulirovaniya], available at: <http://pppcenter.ru/ru/press-center/smi-o-centre/19032010> (last accessed 19.03.2019)
2. Ararmirzyan, I. (2019), Public-private partnership in innovation [Gosudarstvenno-chastnoe partnerstvo v sfere innovatsiy], *Our power: affairs and faces*, available at: http://nashavlast.ru/article_description/125/1785.html.3 (last accessed 19.03.2019)
3. Greece and Macedonia (IV cent. BC. E.) [Gretsiya i Makedoniya (IV v. do n. e.)], (2018), available at: [https://ancientmyth.ru/istoriya/ellinisticheskiy-period/gretsiya-i-makedoniya-\(iv-v.-do-n.-e.\)](https://ancientmyth.ru/istoriya/ellinisticheskiy-period/gretsiya-i-makedoniya-(iv-v.-do-n.-e.)) (last accessed 22.03.2019)
4. Gorodnova, A., Rozhentsov, I. (2016), Formation of the institute of public-private partnership: world experience and domestic practice [Formirovanie instituta gosudarstvenno-chastnogo partnerstva: mirovoy opit i otechestvennaya praktika], available at: <https://research-journal.org/economical/formirovanie-instituta-gosudarstvenno-chastnogo-partnerstva-mirovoj-opyt-i-otchestvennaya-praktika/> (last accessed 20.03.2019)

5. Kuzishchin, V. (2002), History of the Ancient East. [Istoriya Drevnego Vostoka], *Texts and documents*, P. 167—190.
6. Farkhutdinov, I., Trapeznikov, V. (2006), Investment law [Investitsionnoe pravo], 432 p.
7. Bik, S., Radzievskiy, A. (2014), Concessions that changed the world [Kontsessii, izmenivshie mir], M., 224 p.
8. Obraztsova, A. (2016), Trends in the development of public-private partnership in the world [Tendentsii razvitiya gosudarstvenno-chastnogo partnerstva v mire], *Scientific and technical statements SPbGPU. Economics*, No 3(245), P. 19-28, available at: <https://cyberleninka.ru/article/n/tendentsii-razvitiya-gosudarstvenno-chastnogo-partnerstva-v-rossii-i-mire> (last accessed 22.03.2019)
9. Varnavskiy, V. (2019), Public-private partnership [Chastno-gosudarstvennoe partnerstvo], available at: http://www.opec.ru/article_doc.asp?d_no=50578 (last accessed 23.03.2019)
10. Aerts, G., Grage, T., Dooms, M., Haezendock E. (2014), Public-Private Partnerships for the Provision of Port Infrastructure: An Explorative Multi-Actor Perspective on Critical Success Factors, *The Asian journal of shipping and logistics*, Vol. 30, No. 3, P. 273-298.
11. Levchenko, I. (2018), Modeling of the mechanism of public-private partnership as a factor for providing the enterprise investment attractiveness in the context of regional development [Modelirovanie mekhanizma gosudarstvenno-chastnogo partnerstva kak factora obespecheniya investicionnoy privlekatel'nosti predpriyatiya v kontekste regional'nogo razvitiya], *Eastern Europe: economy, business and management, Electronic scientific professional edition*, No 14 (15), P. 194-201.
12. Levchenko, I., Shershnyuk, O. (2018), An estimation of external environment of enterprise investment attractiveness in the context of regional development [Otsinka zovnishnoho seredovyscha investytsiinoi pryvablyvosti pidpriemstv v konteksti rehionalnoho rozvytku], *Eastern Europe: economy, business and management, Electronic scientific professional edition*, No 16 (17), P. 238-244.
13. Levchenko, I., Shershnyuk, O. (2018), Factors of influence on the enterprise investment attractiveness [Фактори впливу на інвестиційну привабливість підприємства], *Eastern Europe: economy, business and management, Electronic scientific professional edition*, No 16 (17), P. 231-238.
14. Levchenko, I. (2016), Development of transport industry in Ukraine and Lithuania [Rozvytok transportnoi haluzi v Ukraini ta Lytvi], *Problems of development modern science: theory and practice : collection of scientific articles*, Madrid, EDEX, P. 115-120.
15. Almarri, K. (2017), Perceptions of the attractive factors for adopting public–private partnerships in the UAE, *International Journal of Construction Management*, P. 1–8. DOI: [10.1080/15623599.2017.1382082](https://doi.org/10.1080/15623599.2017.1382082)
16. Koops, L. (2017), Creating public value: Optimizing cooperation Between public and private Partners in infrastructure Projects: doctoral thesis / Delft

University of Technology, 311 p. DOI: [10.4233/uuid:53c3c8cb-ff74-49c9-9e7d-e826a60fbba6](https://doi.org/10.4233/uuid:53c3c8cb-ff74-49c9-9e7d-e826a60fbba6)

17. Pribadi, K., Pangeran, M. (2010), Assessing Readiness of Public Sector Risk Management for PPP in Infrastructure Development in Indonesia, Advancing and Integrating Construction Education, *Research & Practice: Second International Conference on Construction in Developing Countries (ICCIDC-II)*, Cairo, P. 217–280.

18. Levchenko, Y. (2018), Assessing and ensuring enterprise investment attractiveness in the context of regional development: doctoral dissertation, Mykolo Romerio universiteta, Vilnius, 216 p.

19. Dmitriev, I., Levchenko, Y. (2018), Assessing and ensuring enterprise investment attractiveness in the context of regional development (on the example of motor transport enterprises) [Otsinka i zabezpechennia investytsiinoi pryvablyvosti pidpriemstva v konteksti rehionalnoho rozvytku (na prykladi pidpriemstv avtomobilnoho transportu)] : monograph, Kharkiv, FOP Brovin O.V., 268 p.

УДК 330.1; 334; JEL L32

Левченко Я.С., доктор філософії з галузі «Соціальні та поведінкові науки» ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА: ВІД ІСТОРІЇ ДО СЬОГОДЕННЯ

Метою роботи є формування сучасного розуміння ДПП на основі підходу «від історії до сьогодення». Для досягнення поставленої мети були вирішені завдання: проаналізовано еволюційні теоретичні підходи до розуміння ДПП; сформовано нове бачення на ДПП (як не самостійну інституцію, а складову забезпечення інвестиційної привабливості). *Методика дослідження.* Для досягнення поставленої мети в роботі були використані такі загальнонаукові та спеціальні методи і прийоми дослідження: систематичний і порівняльний аналіз наукової літератури на основі методів порівняння, класифікації, систематизації та узагальнення; узагальнення результатів аналізу і логічна генерація висновків. *Результати.* Проаналізовано еволюційні теоретичні підходи до розуміння ДПП. Скасвано розуміння ДПП, як нового спрямування взаємодії держави та приватного інвестора. Доведено, що інституція ДПП не являється новою, а її витoki зафіксовані в далеких історичних довідках. Сформовано нове бачення на ДПП, як фактора забезпечення інвестиційної привабливості. Висвітлено, що взаємодія інвестора з державою, а саме ДПП, виступає фактором, що впливає на інвестиційну привабливість. *Наукова новизна.* Визначено, що при реалізації інвестиційної ідеї потенційний інвестор розглядає можливість до співпраці, як один із ключових факторів, що визначають його рішення до співпраці. Тобто сьогодення розглядає ДПП не тільки, як самостійну інституцію, а і як фактор, що впливає на прийняття рішення що до інвестування. Доведено та обґрунтовано роль ДПП в системі забезпечення інвестиційної привабливості. *Практична значущість.* Визначено нішу для перспективних досліджень - розробка взаємодії держави з приватним інвестором на основі теорії ігор, яка забезпечить виграв кожної сторони в рівних пропорціях.

Ключові слова: державно-приватне партнерство, інвестиційна привабливість, інвестування, фактор забезпечення, еволюція.

УДК 330.1; 334; JEL L32

Левченко Я.С., доктор філософії в області «Соціальні і поведенчі науки» **ФОРМИРОВАНИЕ ГОСУДАРСТВЕННО-ЧАСТНОГО ПАРТНЕРСТВА: ОТ ИСТОРИИ К СОВРЕМЕННОСТИ**

Целью работы является формирование современного понимания ГЧП на основе подхода «от истории к современности». Для достижения поставленной цели были решены задачи: проанализированы эволюционные теоретические подходы к пониманию ГЧП; сформировано новое видение на ГЧП (как не самостоятельную организацию, а составляющую обеспечения инвестиционной привлекательности). **Методика исследования.** Для достижения поставленной цели в работе были использованы такие общенаучные и специальные методы и приемы исследования: систематический и сравнительный анализ научной литературы на основе методов сравнения, классификации, систематизации и обобщения; обобщение результатов анализа и логическая генерация выводов. **Результаты.** Проанализированы эволюционные теоретические подходы к пониманию ГЧП. Опровергнуто понимание ГЧП, как нового направления взаимодействия государства и частного инвестора. Доказано, что институция ГЧП не является новой, а ее истоки зафиксированы в далеких исторических справках. Сформировано новое видение на ГЧП, как фактора обеспечения инвестиционной привлекательности. Освещено, что взаимодействие инвестора с государством, а именно ГЧП, выступает фактором, влияющим на инвестиционную привлекательность. **Научная новизна.** Определено, что при реализации инвестиционной идеи потенциальный инвестор рассматривает возможность к сотрудничеству, как один из ключевых факторов, определяющих его решения к сотрудничеству. То есть сегодня ГЧП рассматривается не только как самостоятельная дефиниция, но и как фактор, влияющий на принятие решения по инвестированию. Доказано и обосновано роль ГЧП в системе обеспечения инвестиционной привлекательности. **Практическая значимость.** Определена ниша для перспективных исследований - разработка взаимодействия государства с частным инвестором на основе теории игр, которая обеспечит выигрыш каждой стороны в равных пропорциях.

Ключевые слова: государственно-частное партнерство, инвестиционная привлекательность, инвестирования, фактор обеспечения, эволюция.

UDC 330.1; 334; JEL L32

Levchenko Ya.S., Ph.D. in the field of "Social and behavioral sciences"
FORMATION OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP: FROM HISTORY TO MODERNITY

The purpose of the work is to form a modern understanding of PPP based on the “from history to modernity” approach. To achieve this purpose, the following tasks were solved: evolutionary of the theoretical approaches to understanding PPP

were analyzed; a new vision on PPP was formed (as not an independent organization, but a component of investment attractiveness ensuring). **Research methodology.** To achieve the purpose, the following general scientific and special methods and techniques of research were used: systematic and comparative analysis of scientific literature based on methods of comparison, classification, systematization, and generalization; generalization of the results of the analysis and logical generation of conclusions. **Results.** The evolutionary theoretical approaches to understanding PPP were analyzed. The understanding of PPP as a new direction of interaction between the state and a private investor has been refuted. It was proved that the PPP institution is not new, and its origins are recorded in distant historical references was proved. A new vision on PPP as a factor of investment attractiveness ensuring has been formed. The interaction of the investor with the state, namely PPP, as a factor which influence the investment attractiveness was highlighted. **Scientific novelty.** It was determined that in the implementation of the investment idea a potential investor considers the possibility of cooperation as one of the key factors determining his decisions to cooperate was determined. That is, today, PPP is considered not only as an independent definition, but also as a factor influencing the decision to invest. The role of PPP in the system of ensuring investment attractiveness has been proved and justified. **Practical value.** A niche for prospective studies has been defined - the development of state interaction with a private investor based on game theory, which ensuring that each side benefits in equal proportions.

Keywords: public-private partnership, investment attractiveness, investment, ensuring factor, evolution.

Відомості про авторів / Сведения об авторах / About the Authors

Левченко Ярослава Сергіївна - доктор філософії з галузі «Соціальні та поведінкові науки», Харківський національний автомобільно-дорожній університет, доцент кафедри економіки і підприємництва, м.Харків, Україна; e-mail: slavalevcenko1984@gmail.com; ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-4979-1101>

Левченко Ярослава Сергеевна - доктор философии в области «Социальные и поведенческие науки», Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет, доцент кафедры экономики и предпринимательства, г.Харьков, Украина.

Levchenko Yaroslava - Ph.D. in "Social and behavioral sciences", Kharkiv National Automobile and Highway University, Docent of the Department of Economics and Entrepreneurship, Kharkiv, Ukraine.